

Tvivl underkastet, om det var rigtigt at nøjes dermed, thi det var en Kendsgerning, at man ikke derved fik dækket endogsaa kun en lav Forrentning af de Udgifter, som den paagældende Bolig stod Staten i. Imidlertid, jeg havde taget mit Standpunkt, og jeg foreslog, at man overlod dem disse Boliger for samme lave Leje, som man kræver for Boliger under første Afdeling. Nu viser det sig imidlertid, at Udvalgsflertallet er af en anden Opfattelse; det er i alt Fald i Øjeblikket, tilbøjeligt til at mene, at man i Leje for de her omhandlede Boliger bør tage saa meget, at det kan indeholde en rimelig Dækning af Statens Udgifter derved, og henviser i øvrigt til, at dette Spørgsmaal jo hører til dem, der ville blive gjort til Genstand for Overvejelse i den Kommission, der af Regeringen er nedsat med den Opgave at overveje Lønningsforholdene i de 4 Etater, af hvilke Statsbanestationen er den ene. Jeg kan være enig med det ærede Udvalg i, at det er heldigt at faa det overvejet og undersøgt der, for at vi saa til næste Aar kunne tage fast Stilling til det Spørgsmaal. Jeg selv var i Tvivl, kom imidlertid til det billige Resultat. Det ærede Udvalgs Flertal har maaske ogsaa været i Tvivl, men er i alt Fald foreløbig kommet til det dyrere Resultat. Under disse Omstændigheder tror jeg, det er heldigt, at vi se Kommissionens Betænkning over det Spørgsmaal, inden vi endelig afgøre det. Thi skulde vi komme til det Resultat, som det ærede Udvalgsflertal altsaa foreløbig er kommet til, og kræve en Leje af disse Boliger, der indeholder en rimelig Forrentning, vilde jeg ganske vist være ængstelig ved at gaa saa vidt, som mit eget oprindelige Forslag gik, idet jeg saa, hvad jeg tidligere har udtalt, maatte nære Tvivl om, hvorvidt det er muligt at faa dem alle udlejede til vort eget Personale, og det vilde dog være saare uheldigt, om man kom til at staa med en Række Boliger, som Personalet ikke vil flytte ind i, fordi det ikke vil give den deraf forlangte Leje, og som vi heller ikke paa anden Maade kunne gøre frugtbringende. Denne Fare er ikke til Stede for de Boligers Vedkommende, der for de 227,000 Kr., som der omtales i andet Stykke af Forslaget, skulle opføres ved Kystbanen samt ved Holte og Charlottenlund Stationer, thi paa disse Steder, der høre til de egentlige Landliggerkvarterer, er der ikke Spor af Fare for, at man ikke, naar det mod Forventning skulde vise sig, at det paagældende Tjenestepersonale ikke

vilde flytte ind i disse Boliger for den Leje, vi maa kræve, da kunde faa dem lejet ud; det kunne vi saamænd altid. Derfor kan jeg modtage denne Side af Forslaget og oven i Købet takke for det, fordi det afhjælper en Bolignød, der er stærkere netop paa disse Stationer end paa noget andet Sted i Landet, saa stærk, at man — med tvivlsom Hjemmel — har, siden den sidste Statsbanelønningslov blev vedtagen, givet de paagældende det Tilskud til Erhvervelse af Boliger, som den ærede Ordfører omtalte, men som jeg sætter Pris paa at faa lovlige Grund under Fødderne til, hvilket jeg vil faa ved det Forslag, der her er Tale om. Af disse Grunde kan jeg altsaa slutte mig til Flertallets Forslag, selv med den Begrænsning, det indeholder af mit eget oprindelige Forslag.

Derimod kan jeg ikke slutte mig til det Ændringsforslag, som er stillet af de ærede Medlemmer for Ringsted (Zahle) og Kalundborg (Krabbe), og som nu er tiltraadt af 3 andre ærede Medlemmer med det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) som Ordfører. Jeg maa tilstaa, at det er mig noget uklart, hvad dette Ændringsforslag i sig selv indeholder. Det nøjes jo ikke med at sige, at enhver, der er ansat ved Statsbanerne, kan kræve en Villa opført for Statens Regning, som han da skal have til en Leje, der ikke overstiger 10 pCt. af hans Løn. Jeg siger: det nøjes ikke med at sige det, det indeholdes deri, men der er en Begrænsning, som jeg straks skal komme til. Naar jeg bruger Udtrykket „Villa“, antager jeg, at jeg har Ret dertil, thi der er jo Tale om, at enhver Bestillingsmand under Statsbanerne kan kræve en saadan Tjenestebolig opført. Der staar ikke noget om, at man kan vente, til der kommer flere og slutter sig til ham. Altsaa maa det betyde, at selv om han er ene om at ønske det, selv om det er en Enebolig, eller hvad man kan kalde en Villa, det drejer sig om, skal man opføre den, lige meget hvad det koster, og han skal ikke betale mere end 10 pCt. af sin Lønning i Leje derfor. Saa skarpt har man dog ikke turdet fastholde dette sit Forslag. Man har indført en lille Begrænsning, den nemlig, at det skal anses „stemmende med Tjenestens Tarv“. Det er dette Udtryk, som ikke er mig klart. Hvis dermed skal sigtes til det, som er Kendemærket for den første Afdeling af de Boliger, her er Tale om, nemlig, at det er Tjenestens Tarv, der kræver, at den paagældende bor paa et bestemt Sted, ja,